

4. Jellemző pontok kinyerése és megfeleltetése

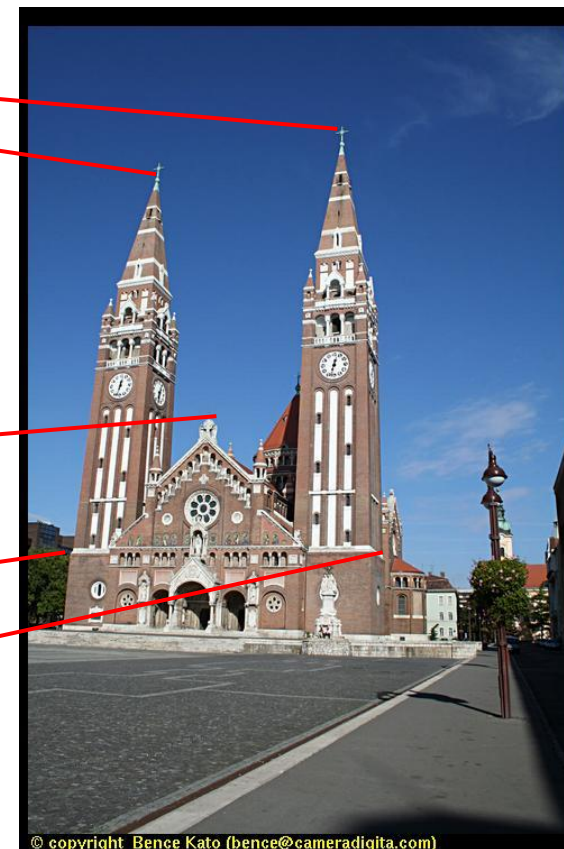
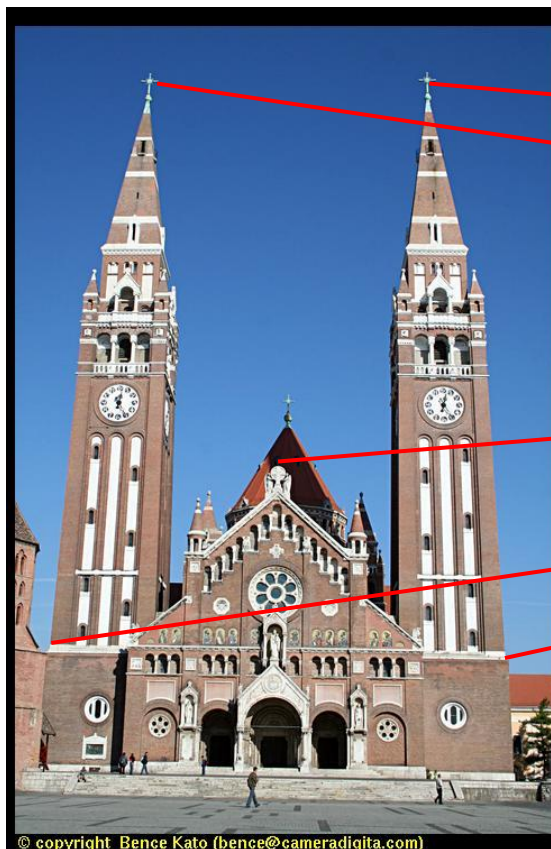
Kató Zoltán

**Képfeldolgozás és Számítógépes Grafika tanszék
SZTE**

(<http://www.inf.u-szeged.hu/~kato/teaching/>)

Jellemzők és megfeleltetésük

- A képfeldolgozás, számítógépes látás számos területén felmerülő probléma egy látványról készült képpár közötti pontmegfeleltetések megkeresése.
  - Ehhez megbízható jellemzőket (tipikusan sarokpontokat) nyerünk ki a képekről
  - Majd a kinyert pontokat megfeleltetjük egymásnak.

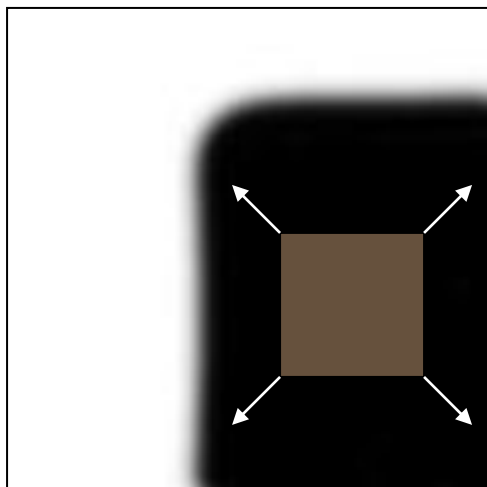

Megválaszolandó kérdések

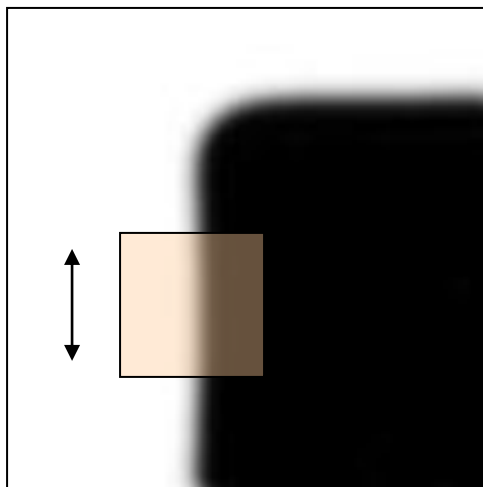
- Melyek azok a pontok, amelyeket megbízható módon detektálhatunk a képeken?
  - Sarokpontok
- Hogyan tudjuk leírni/jellemezni a kinyert pontokat?
  - Invariáns jellemzők
- Hogyan feleltessünk meg két képről kinyert pontokat?
  - Jellemzők összehasonlítása, robusztusság

Sarokpont detektálás

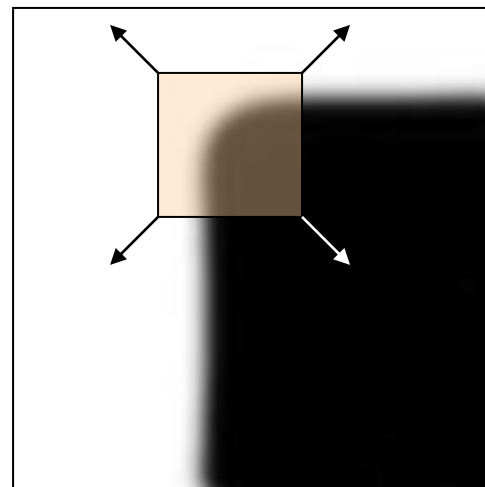
- Egy csúszóablakot vizsgálva ott lesz sarokpont, ahol az ablakot bármilyen irányba mozgatva nagy képfüggvény változást tapasztalunk

“sima” régió:
egyik irányban
sincs változás

“él”:
az él irányában
nincs változás

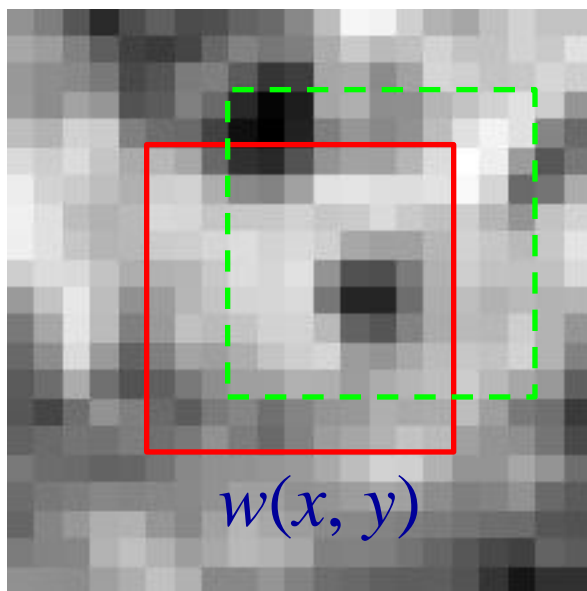
“sarok”:
jelentős változás
minden irányban

Sarokpont detektálás: matematikai modell

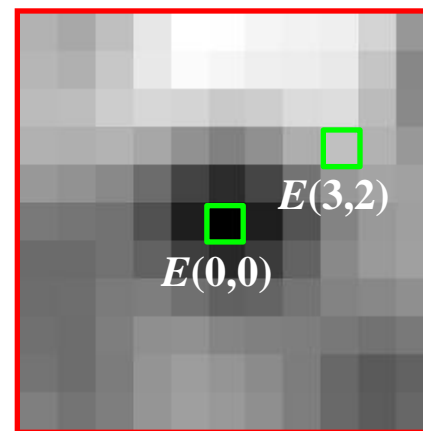
- A $w(x,y)$ ablak tartalmának változása egy $[u,v]$ eltolás hatására:
  - Lényegében auto-korrelációt számolunk

$$E(u, v) = \sum_{x,y} w(x, y) [I(x+u, y+v) - I(x, y)]^2$$

$I(x, y)$

$E(u, v)$

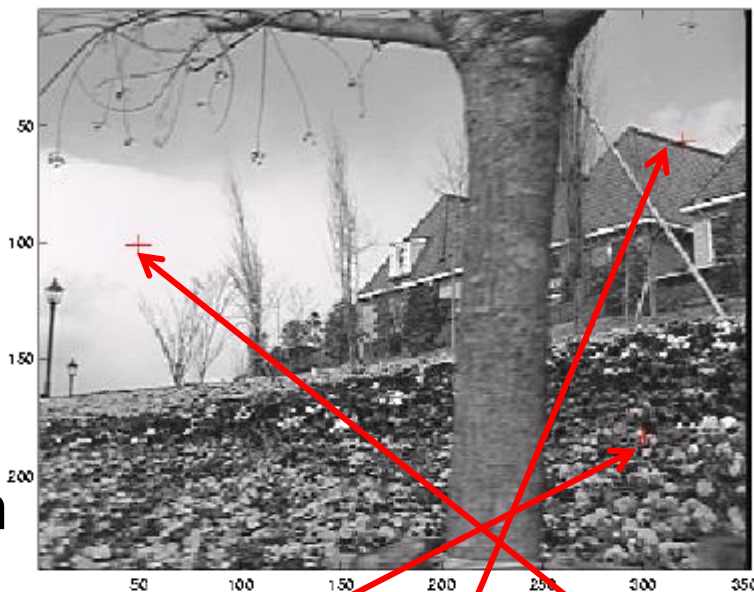

$E(u,v)$ változása

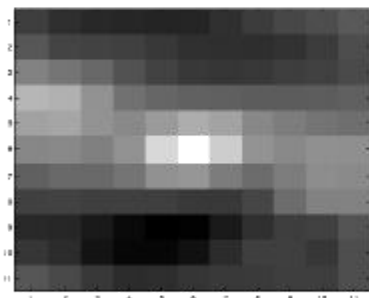
1. Megfelelően változatos intenzitás tartalom
→ jó lokális minimum

2. Élek mentén csak az egyik irányban van lokális minimum

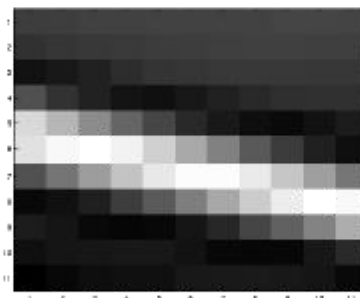
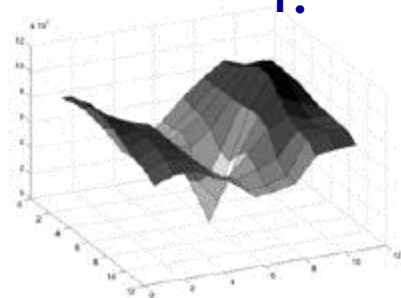
3. Homogén területen $E(u,v)$ alig változik

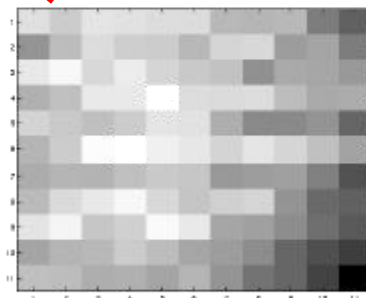
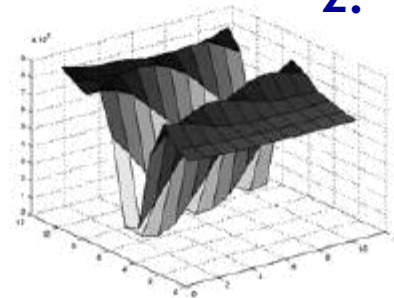
(a)

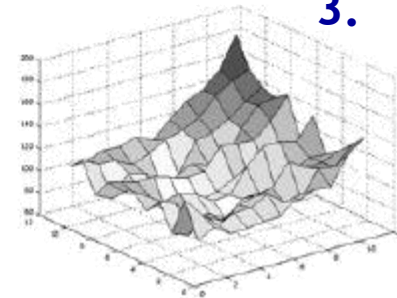
1.

2.

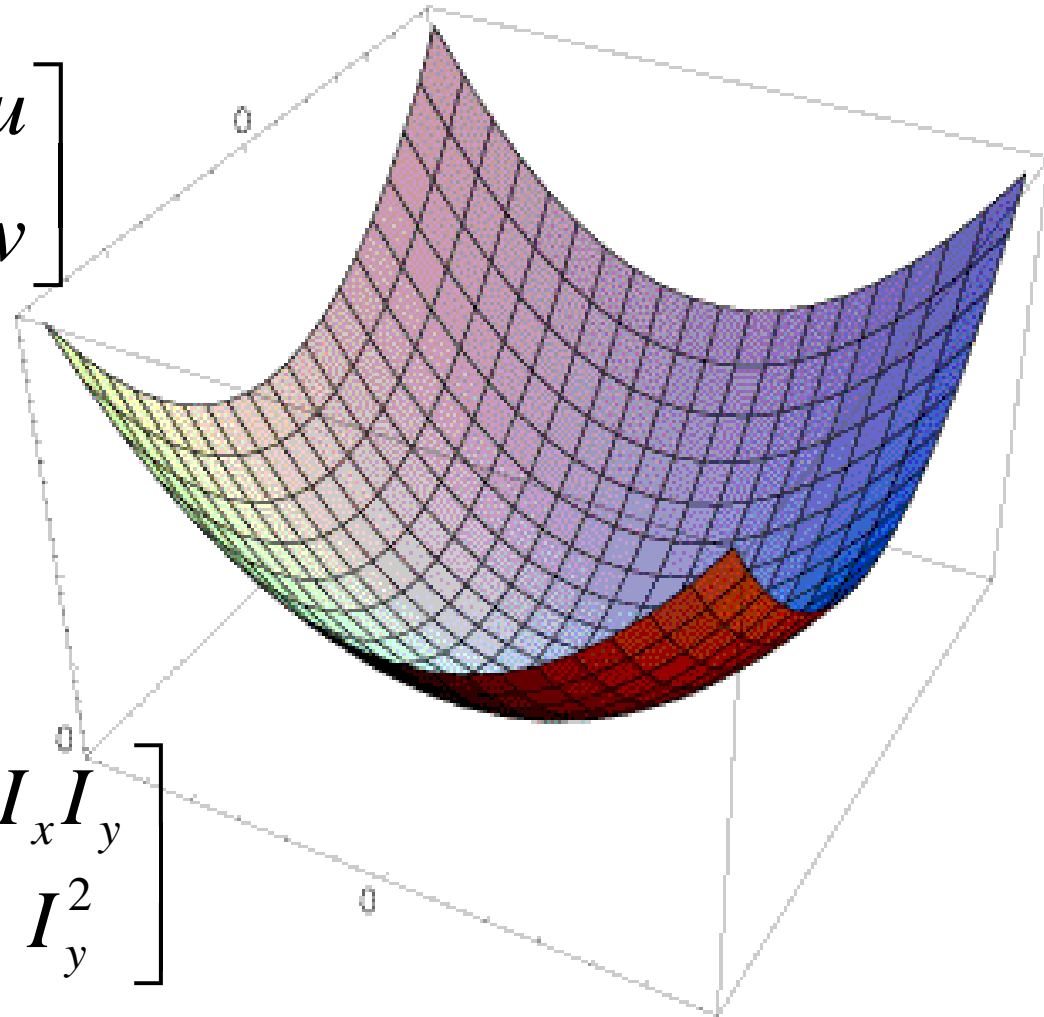
3.

Az M második momentum mátrix

- Az $E(u, v)$ felszín lokális approximációja kvadratus alakban

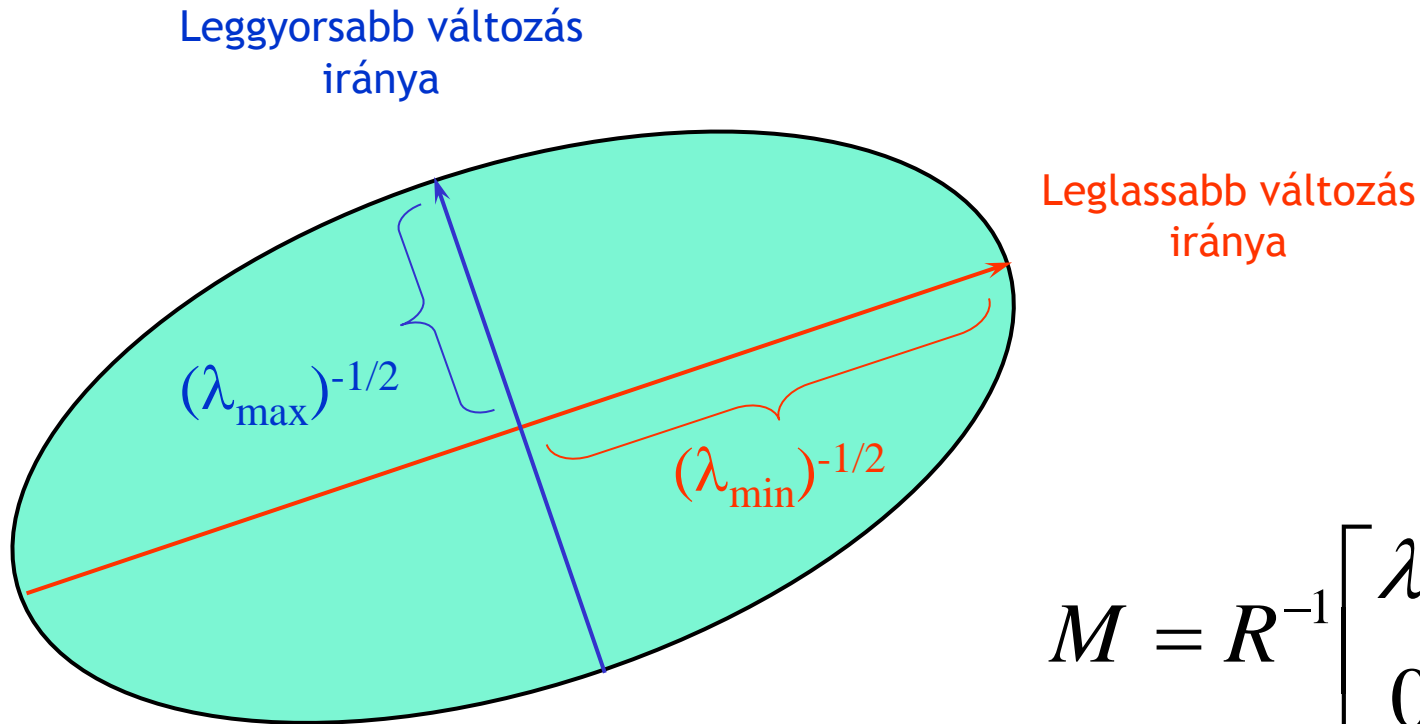
$$E(u, v) \approx [u \ v] M \begin{bmatrix} u \\ v \end{bmatrix}$$

$$M = \sum_{x, y} w(x, y) \begin{bmatrix} I_x^2 & I_x I_y \\ I_x I_y & I_y^2 \end{bmatrix}$$

M mint ellipszis jellemzése

- A tengelyek hosszát a sajátértékek adják
- A tengelyek irányát pedig az R forgatási mátrix adja

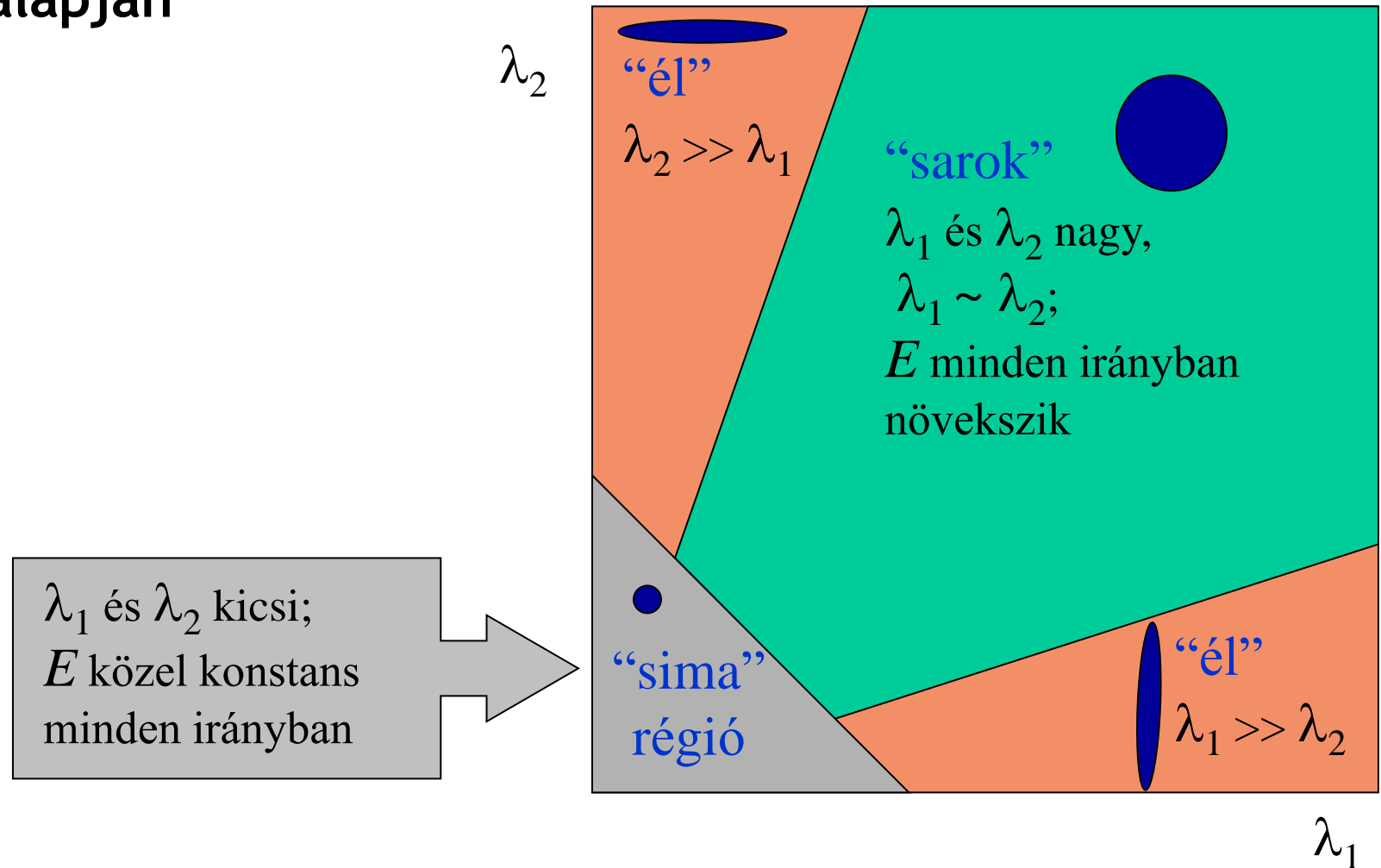

$$M = R^{-1} \begin{bmatrix} \lambda_1 & 0 \\ 0 & \lambda_2 \end{bmatrix} R$$

A sajátértékek jelentése

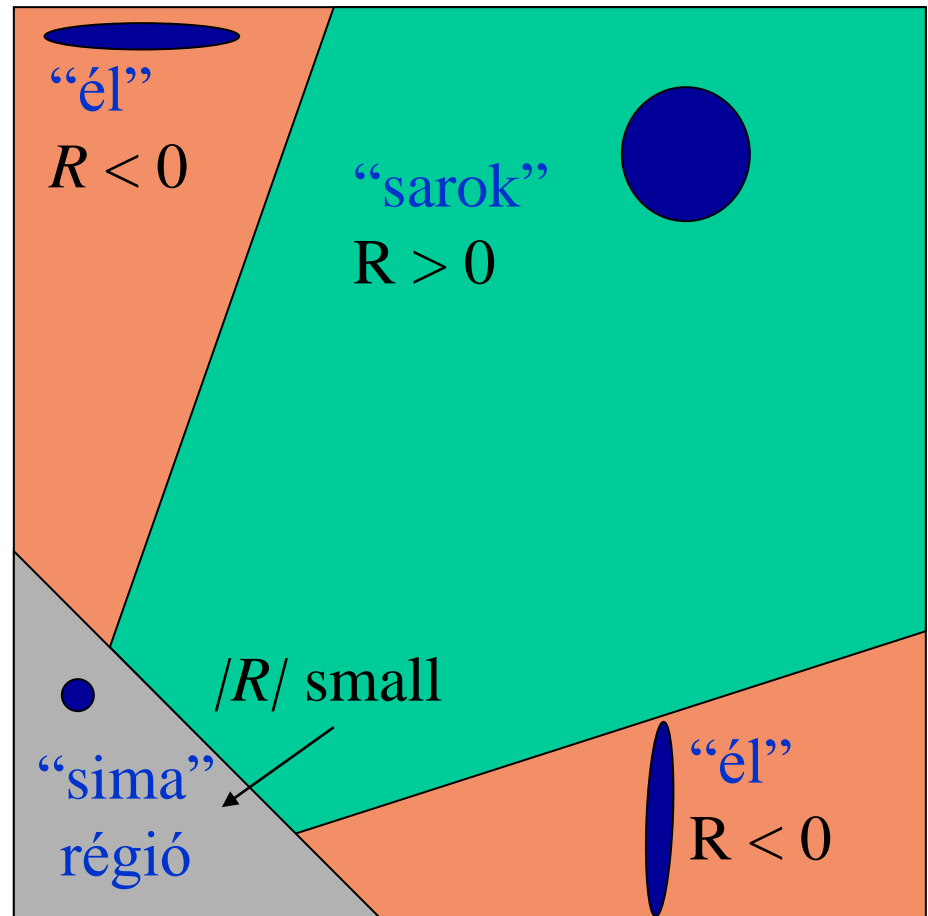
- A képünk pontjait osztályozhatjuk M sajátértékei alapján

Sarkosságot jellemző függvény

$$R = \det(M) - \alpha \text{trace}(M)^2 = \lambda_1 \lambda_2 - \alpha (\lambda_1 + \lambda_2)^2$$

α : konstans (0.04 - 0.06)

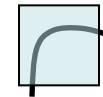
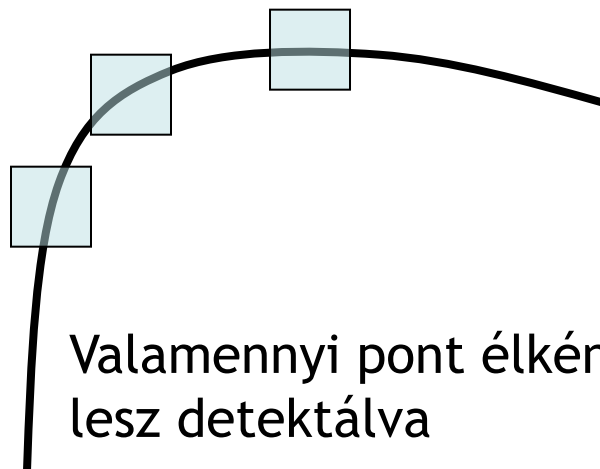

Harris sarokdetektáló algoritmus

- 1) Számítsuk ki az M mátrixot minden egyes képpont feletti ablakban és ebből megkapjuk az R sarkossági jellemzőt
- 2) Keressük meg azokat a pontokat, amelyekre a sarkossági érték elegendően nagy ($R > küszöb$)
- 3) Tartsuk meg ezekből a lokális maximumokat (vagyis nyomjuk el a nem-maximumokat)

C.Harris and M.Stephens. “A Combined Corner and Edge Detector.”
Proceedings of the 4th Alvey Vision Conference: pages 147–151, 1988.

Harris: skálázásra nem invariáns

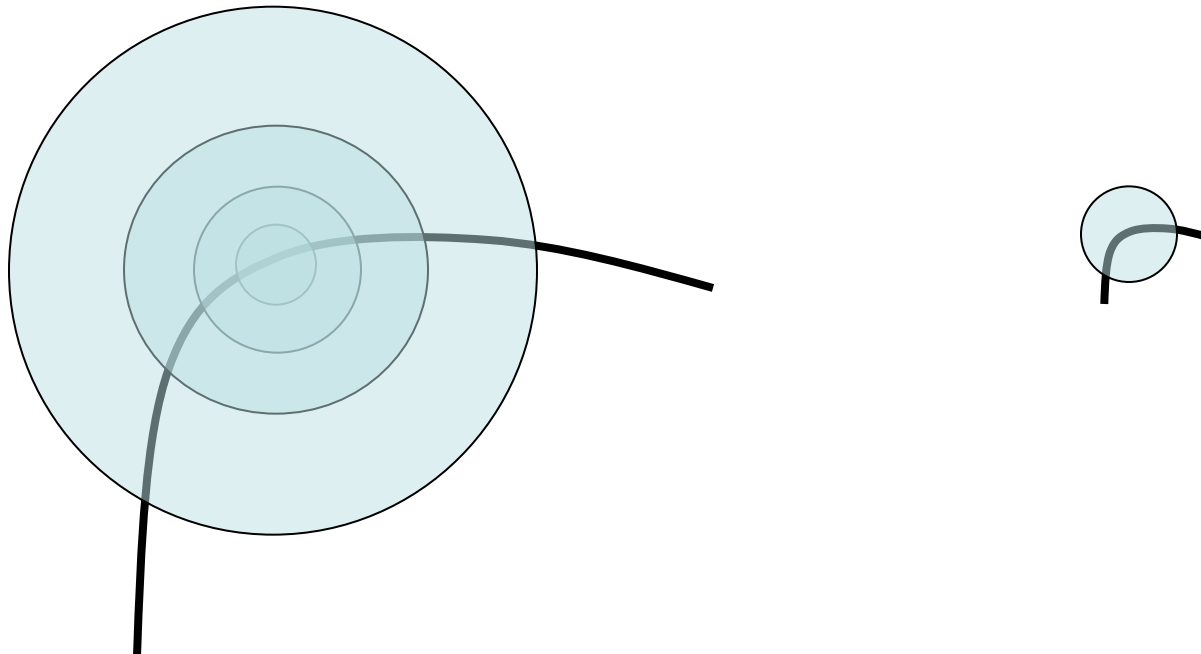

Sarokpont !

- **Hogyan detektálhatunk skála-invariáns, egymásnak megfeleltethető sarokpontokat?**

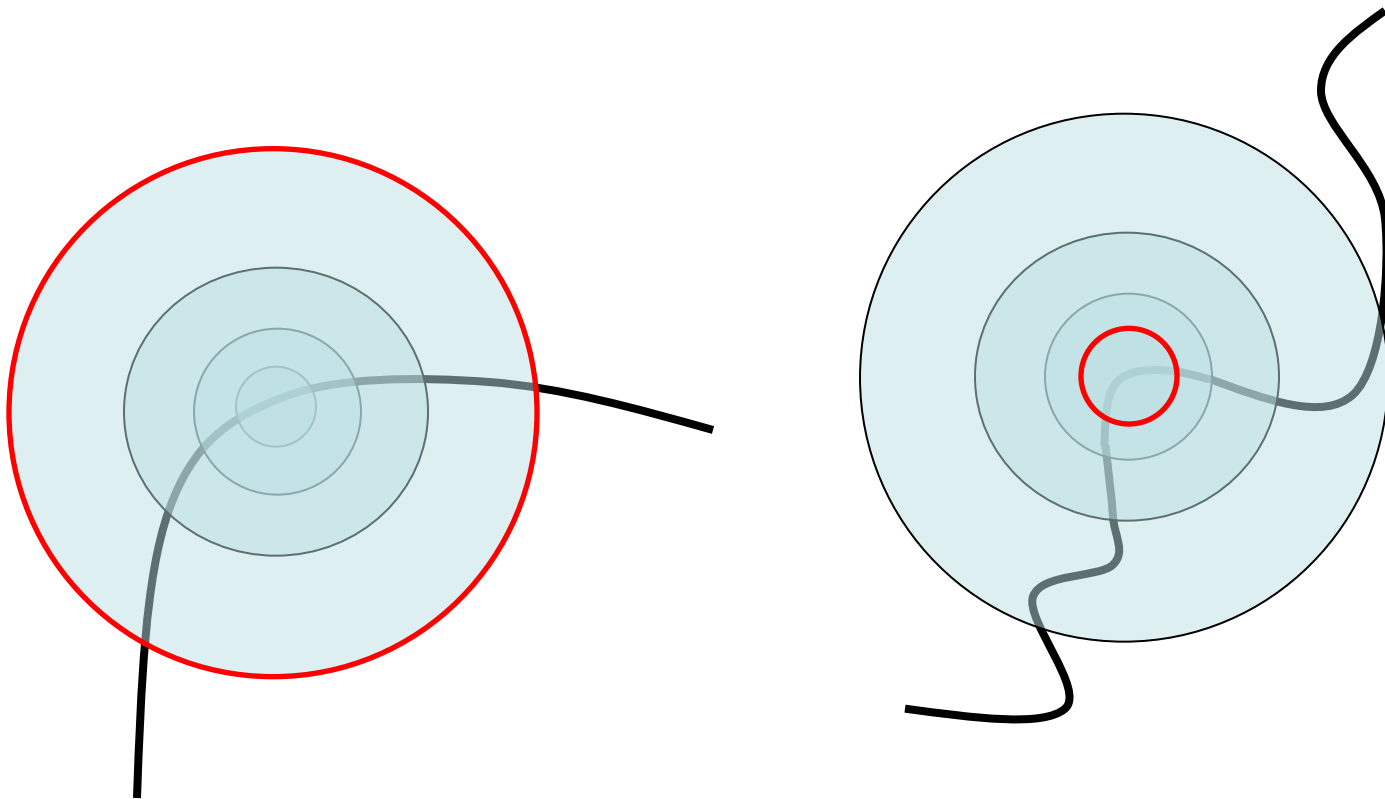
Skála-invaráns detektálás

- Tekintsünk különböző méretű régiókat (pl. köröket) egy pont körül
  - Ezzel ekvivalens, ha megfelelő képpiramis változó felbontású szintjein azonos mérettel keresünk
- Az egymásnak megfelelő méretek hasonlóan néznek ki mindkét képen

Skála-invaráns detektálás

- Hogyan válasszuk ki egymástól függetlenül a “megfelelő” köröket?

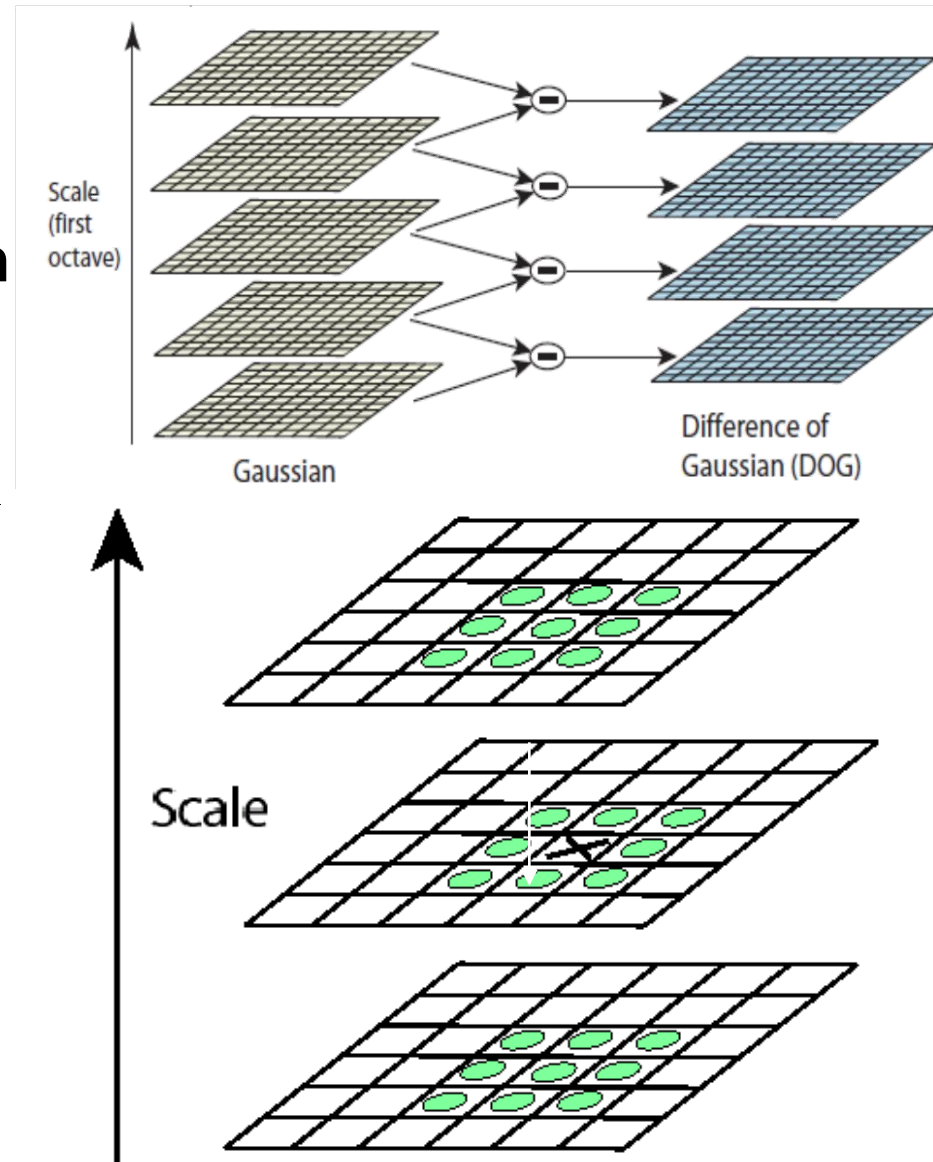

Skála invariáns sarok-detektálás

- **Input:** két kép ugyanazon látványról nagy felbontásbeli különbséggel
- **Cél:** detektáljuk *ugynazon* jellemző pontokat mindkét képen *függetlenül* a képmérettől
- **Megoldás:** keressük a *maximumát* egy megfelelően konstruált függvénynek a *skála-* és *képtérben*

Jellemző pontok kinyerése DoG segítségével

- Detektáljuk a difference-of-Gaussian (DoG) szélsőhelyeit skála-térben
  - (max, min) egy $3 \times 3 \times 3$ szomszédságban
- Küszöböljük az értékeket
- Elimináljuk az él-válaszokat
- Az így kapott pontok listája: (x, y, σ)

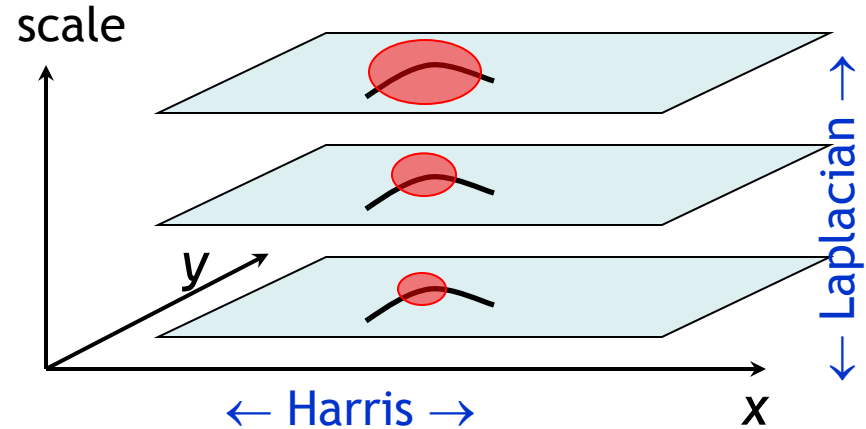

Skála invariáns sarok-detektálás

- **Harris-Laplacian**¹

Keressük meg a lokális maximumait:

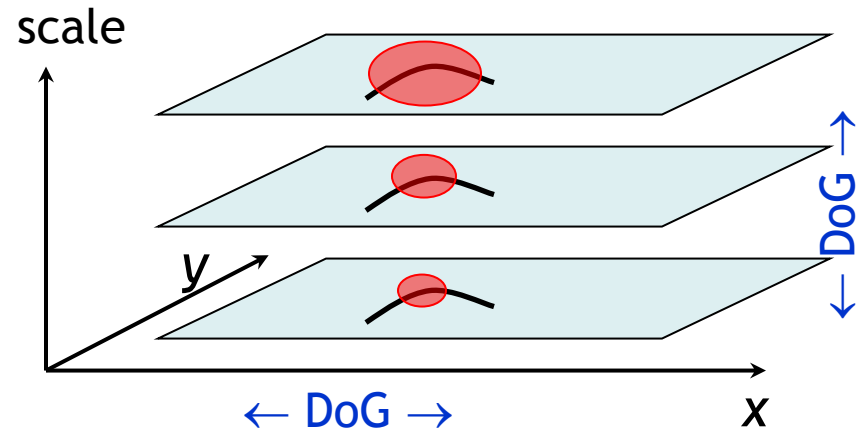
- Harris sarokdetektor a képen
- Laplacian a skálatérben

- **SIFT (Lowe)**²

Keressük meg a lokális maximumait:

- Difference of Gaussians (DoG) a skála- és képtérben

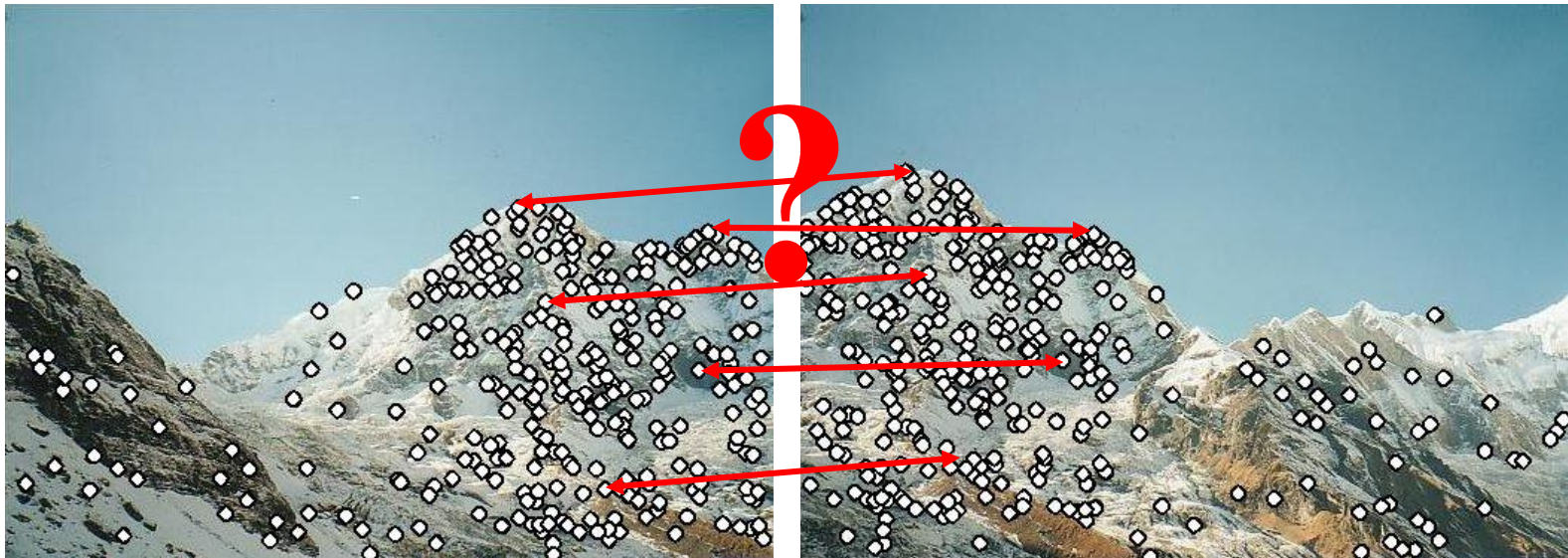

¹ K.Mikolajczyk, C.Schmid. "Indexing Based on Scale Invariant Interest Points". ICCV 2001

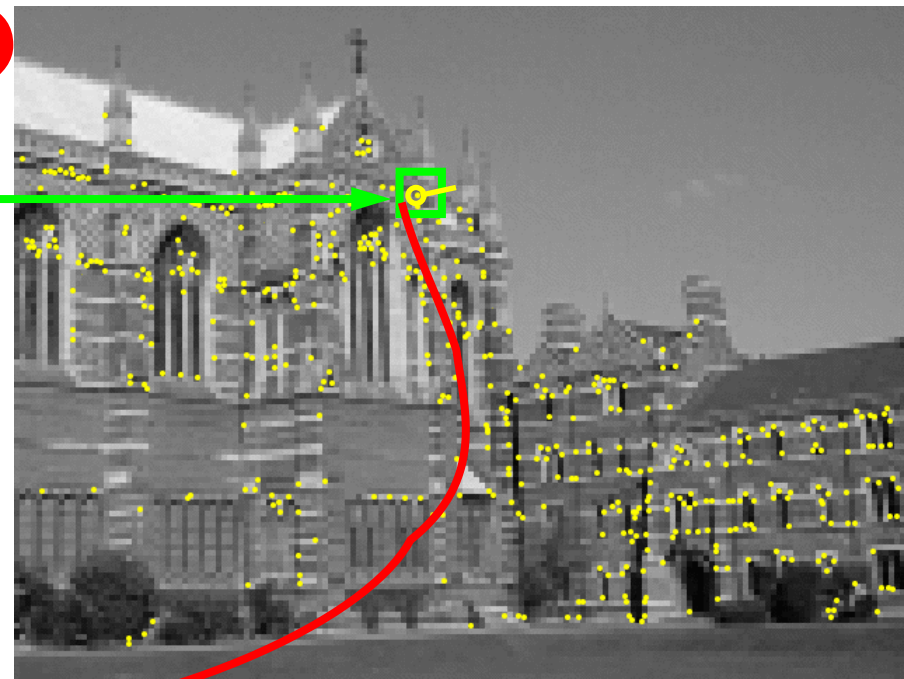
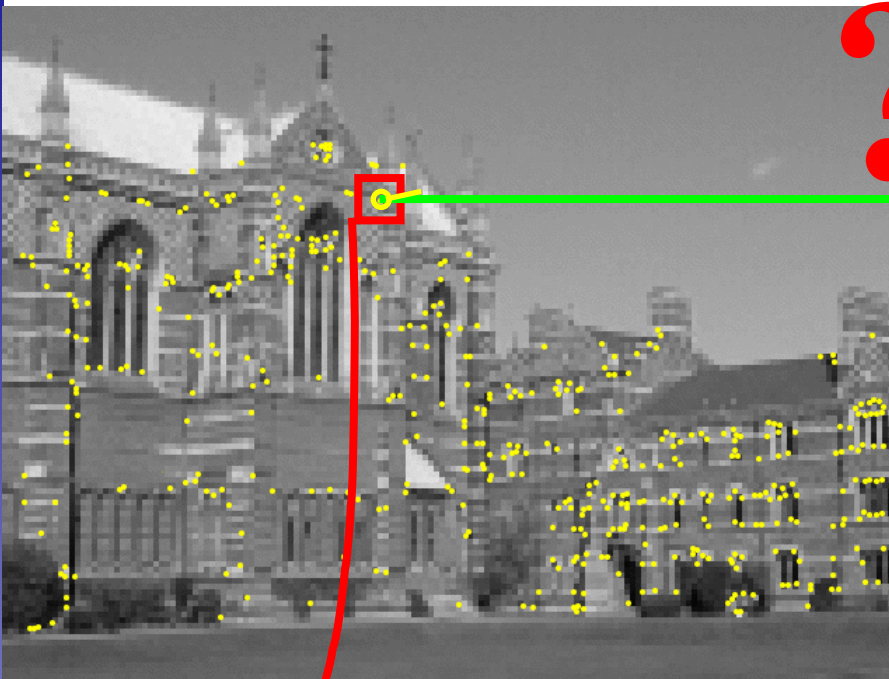
² D.Lowe. "Distinctive Image Features from Scale-Invariant Keypoints". IJCV 2004

Lokális leírók

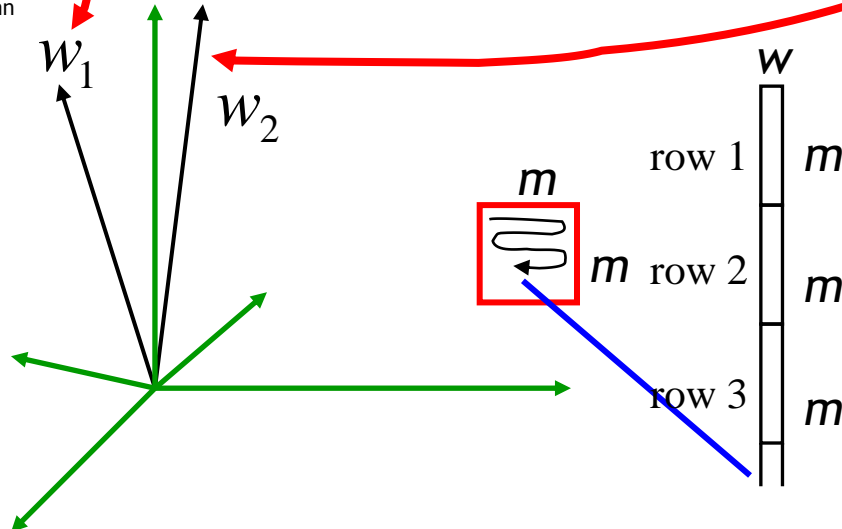
- A detektált pontokat hogyan tudnánk leírni úgy, hogy az
  - invariáns és
  - egyedi legyen
- A kinyert pontok önmagukban nem jellemezhetőek jól
  - egyetlen intenzitás-érték nem elég stabil és egyedi
  - A pontok környezete már elég egyedi lehet, de az invariancia biztosítása nem triviális
- Tekintsük a pontot tartalmazó ablak tartalmát

Képfoltok mint vektorok

from Hartley & Zisserman

Mindkét $m \times m$ ablak tartalma ábrázolható egy m^2 dimenziós vektorként.

Az ablakok tartalmát normalizálva a vektorok egységnyiek lesznek, miáltal könnyen összehasonlíthatóak a két vektor különbségként.

Az ablakok tartalmának normalizálása

- Még azonos kamerák esetén is lehet eltérés a rögzített intenzitás értékekben (pl. eltérő gain/érzékenység).
- Ennek kiegyenlítésére célszerű a képeket normalizálni
  - Ezáltal az ablakokból képzett vektorok egységnyiek lesznek, így különböző képek között is összehasonlíthatóak

$$\bar{I} = \frac{1}{|W_m(x,y)|} \sum_{(u,v) \in W_m(x,y)} I(u,v)$$

Átlag pixelérték

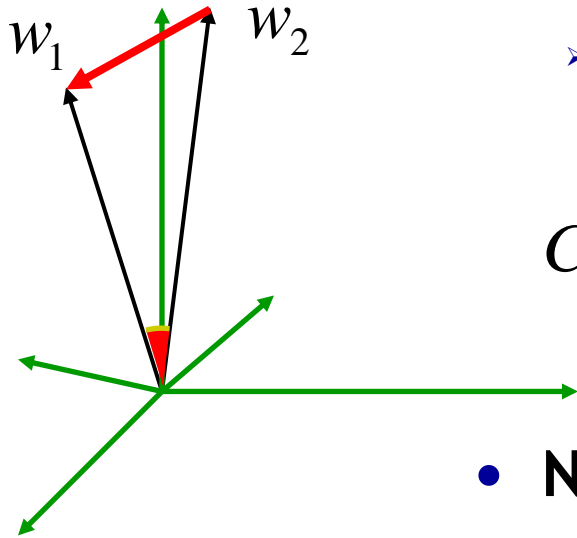
$$\|I\|_{W_m(x,y)} = \sqrt{\sum_{(u,v) \in W_m(x,y)} [I(u,v)]^2}$$

Ablak magnitúdó

$$\hat{I}(x,y) = \frac{I(x,y) - \bar{I}}{\|I - \bar{I}\|_{W_m(x,y)}}$$

Normalizált pixelérték

Hasonlósági mértékek

- **SSD: (Normalized) Sum of Squared Differences**
  - Minél kisebb annál jobban illeszkedik a két vektor

$$C_{\text{SSD}} = \sum_{(u,v) \in W_m} [\hat{I}_1(u,v) - \hat{I}_2(u,v)]^2 = \|w_1 - w_2\|^2$$

- **NC: Normalized Correlation**
  - Minél nagyobb, annál jobban illeszkedik a két vektor

$$C_{\text{NC}} = \sum_{(u,v) \in W_m} \hat{I}_1(u,v) \hat{I}_2(u,v) = w_1 \cdot w_2 = \cos \theta$$

Képfolt alapú leíró invarianciája

- Fotometriai invariancia a normalizálással elég jól teljesül
- Azonos méretű ablakok hasonlíthatók össze → skálafüggő
- Azonos állású (vagyis rásztersorokra illeszkedő) ablakok hasonlíthatók össze → orientáció függő
- Összességében tehát
  - nincs geometriai invariancia,
  - van részleges fotometriai invariancia

SIFT: SCALE INVARIANT FEATURE TRANSFORM

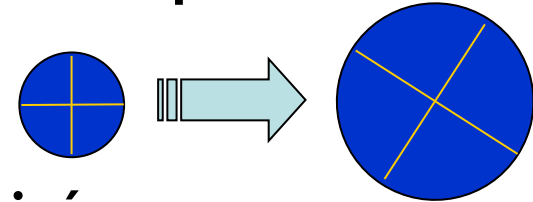

SIFT - Scale Invariant Feature Transform

- Skála- és irányfüggetlen fotometriailag invariáns pontleírókat állít elő az alábbi főbb lépésekben:

1. skála meghatározása (ez már megtörténik a pontok detektálása során)

- DoG szélsőhelyek térben és skálában

2. lokális orientáció a domináns gradiens irány

3. Az így kapott skála és orientáció minden egyes kinyert pontban egyértelműen meghatároz egy lokális koordinátarendszert

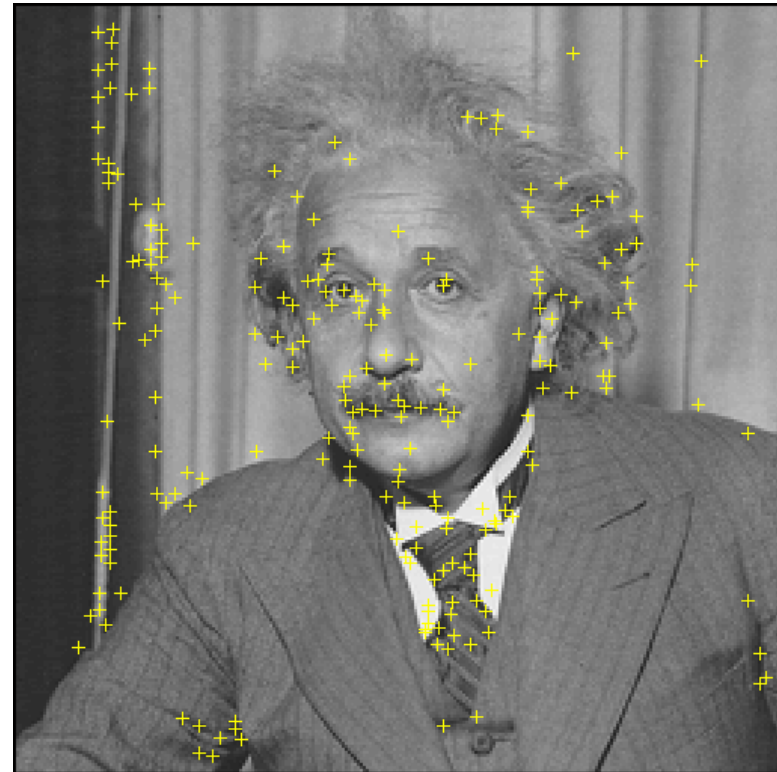
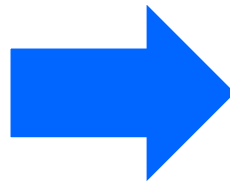
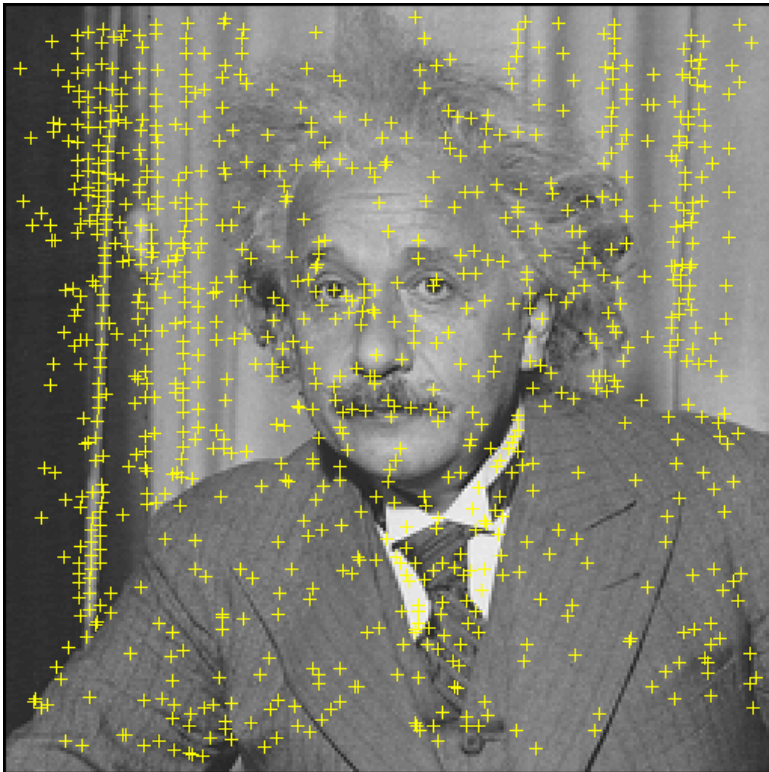
- Minden további számítás ebben a koordinátarendszerben történik, így a kapott leírók skála- és irányfüggetlenek lesznek

4. Számítsunk **gradiens irány-hisztogramokat** több kisebb ablakban, amiből leíró vektort képezünk.

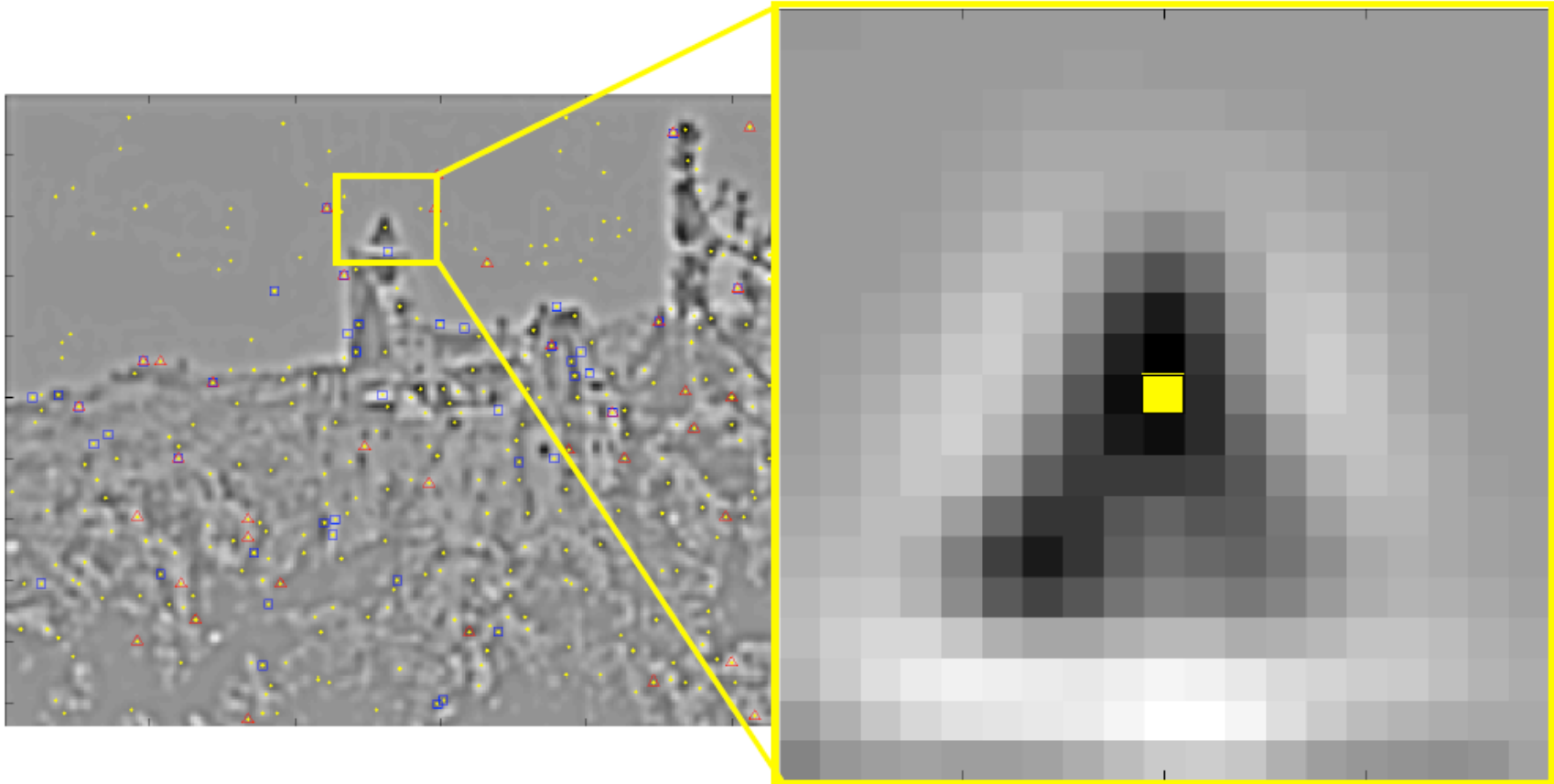

Jellemző pontok kinyerése

- DoG skálatérben válasszunk ki minden pontot, ami a $3 \times 3 \times 3$ környezetben szélsőhely (max, vagy min)
- Töröljük az instabil pontokat
  - Alacsony kontraszt
  - Nem elég magas sarkossági jellemző
- Megkapjuk a képi pozíciót (x,y) és a hozzá tartozó skálát (σ)

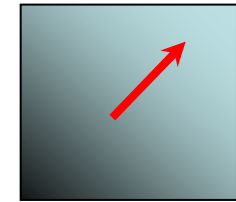
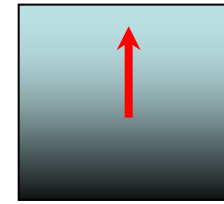

Kinyert jellemző pont

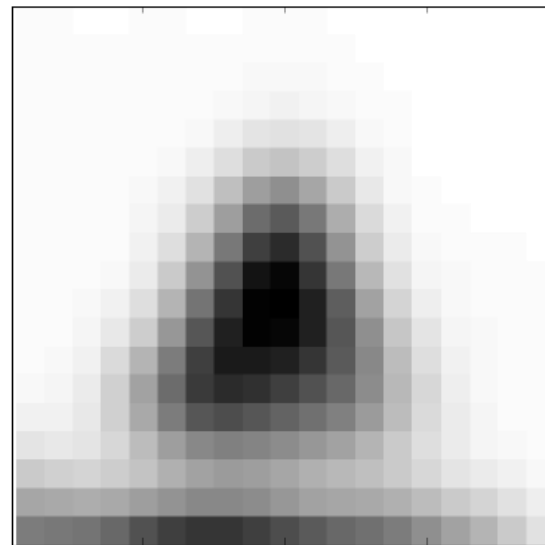

- **Keypoint location = extrema location**
- **Keypoint scale is scale of the DOG image**

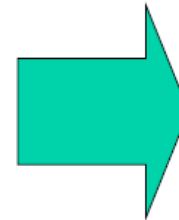
Orientáció

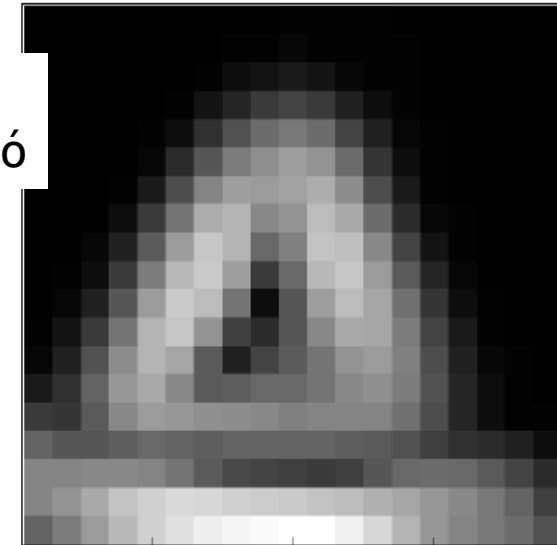
- A kinyert pontokhoz rendeljük egy konzisztens irányt
  - Minden ponthoz a hozzá tartozó skálán számoljunk gradienst

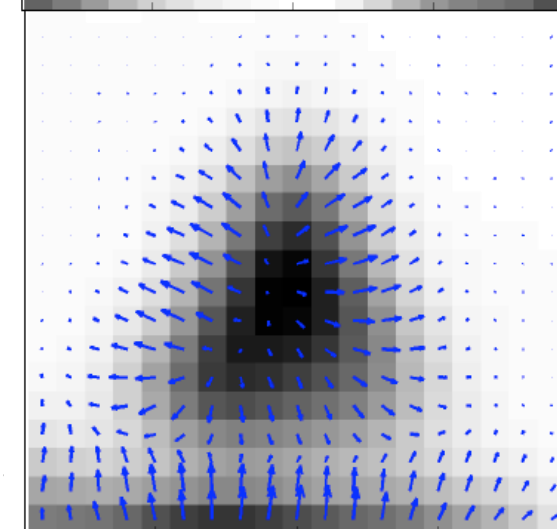
A képpiramis megfelelő skálájáról vett (Gauss simított) kép

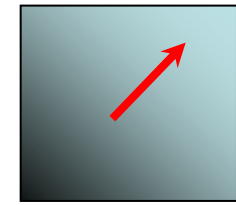
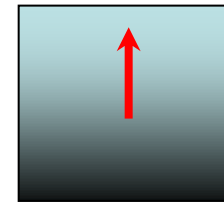
gradiens
magnitúdo

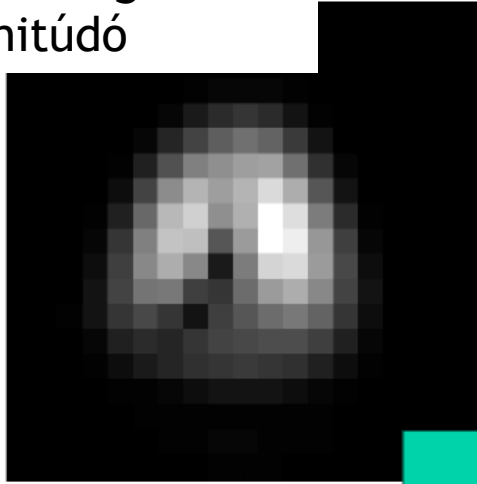
Gradiens
irány

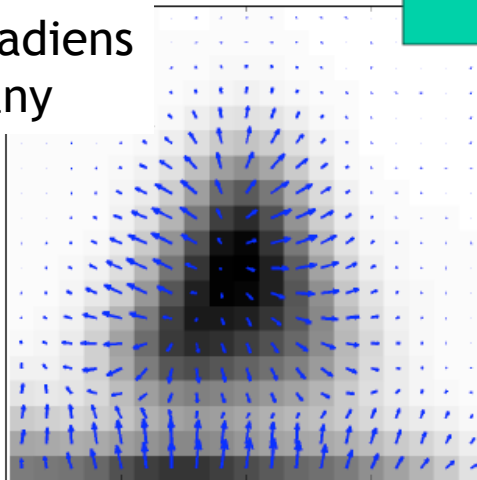
Orientáció

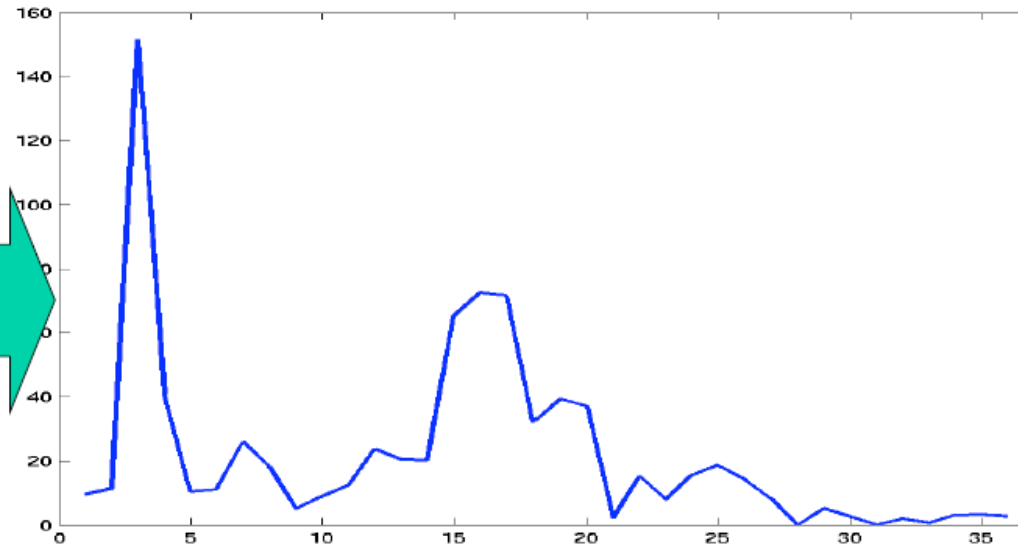
Súlyozott gradiens
magnitúdó

Gradiens
irány

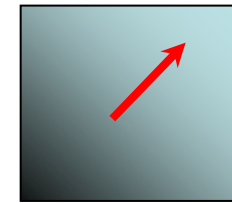
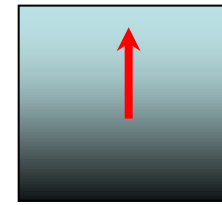

Súlyozott irány-hisztogram: Minden csoport azon gradiens-magnitúdók súlyozott összegét tartalmazza, amelyek a csoportba eső irányúak

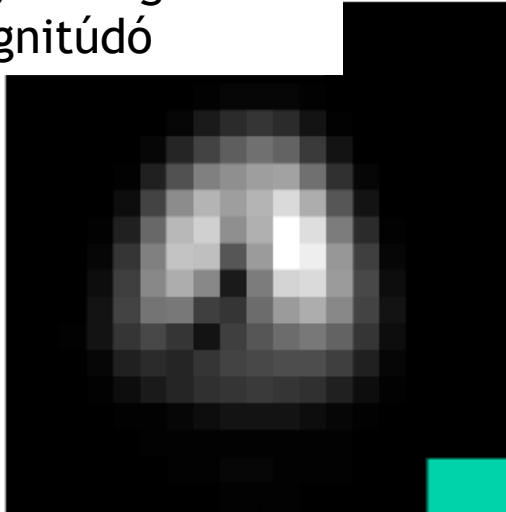

Irány csoportok: 10 fokonként tekintsük a gradiens vektorokat. Ez összesen 36 csoportot jelent.

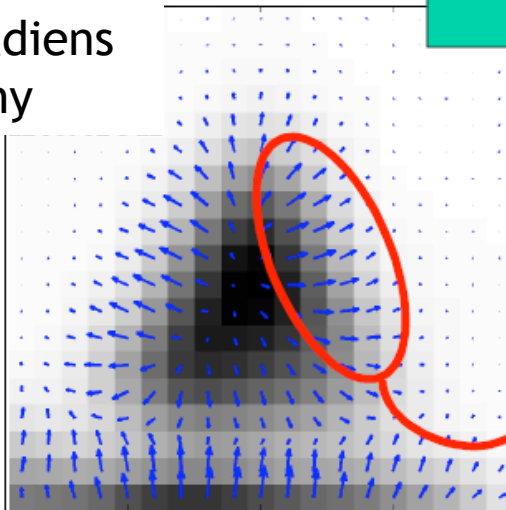
Orientáció

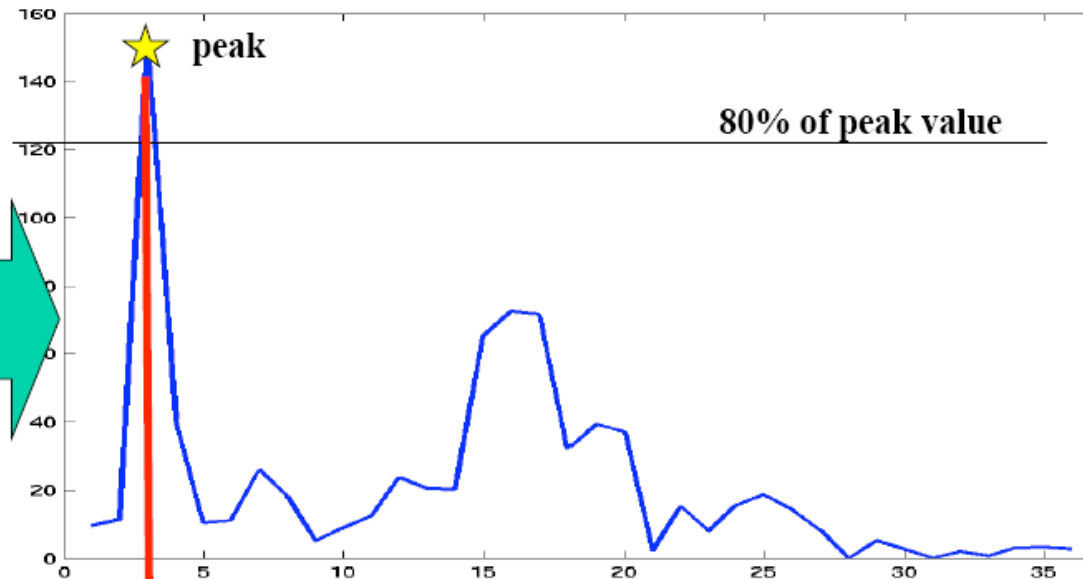
Súlyozott gradiens
magnitúdó

Gradiens
irány

Írány kiválasztás: Minden olyan irányt kiválasztunk, amelyek a csúcsérték 80%-n felül van és minden ilyen irányhoz létrehozunk egy pontot (tipikusan a pontok 15%-a több irányú)

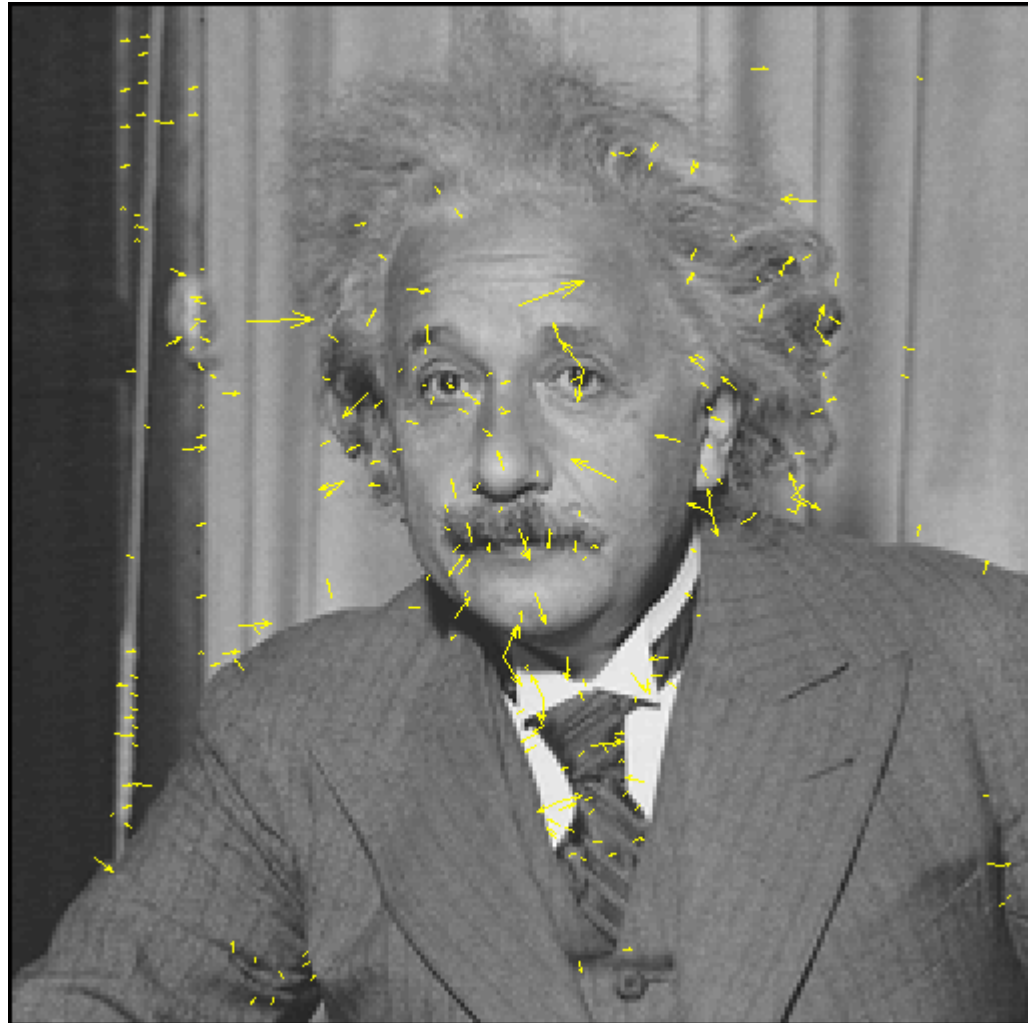

20-30 degrees

Jelen példában a pont iránya 25 fok lesz, mivel csúcs a 20-30 fokos csoportban van, és nincs másik domináns irány.

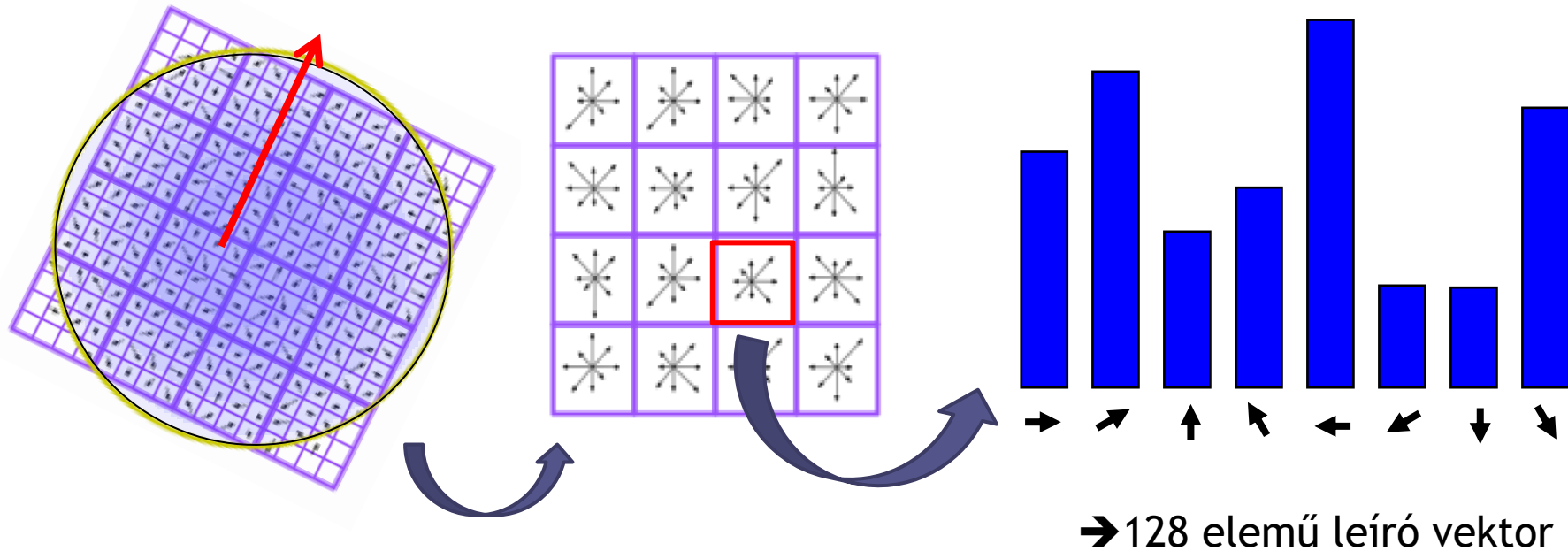
SIFT leíró

- Eddig minden jellemző ponthoz tartozik:
  - pozíció
  - skála
  - magnitúdó
  - irány

- Mivel írhatnánk le a pont körüli régiót?

SIFT leíró

- Tekintsünk egy 16x16 ablakot a gradiens-mezőn, amit tovább osztunk 4x4 blokkokra.
- Számítsunk a 4x4-es mintákon 8 irányban hisztogramot
- Alkalmazzunk Gauss súlyozást a középpont körül, aminek szórása= $0.5 \times \sigma$ (a jellemző pont skálája)
- $4 \times 4 \times 8 = 128$ dimenziós vektor leíró

SIFT leíró - fotometriai invariancia

- **Lineáris (globális) megvilágítás változás:**
  - Az intenzitásértékek nagysága (gain) önmagában nem befolyásolja a gradienst
  - A vektorok egységnyivé normalizálása feloldja a kontrasztbeli különbségeket
- **Nem lineáris (lokális) megvilágítás változás:**
  - Telítettség inkább a magnitúdót mint az irányt befolyásolja.
  - Küszöböljük a gradiens magnitúdót 0.2-vel ($[0, 1]$ -re normált értékeket feltételezve), majd normalizáljunk újra.
    - empirikusan meghatározott érték 3D objektum többféle megvilágítása alapján
- **Az legnépszerűbb, rendkívül robusztus pontleíró [Mikolajczyk & Schmid 2005]**

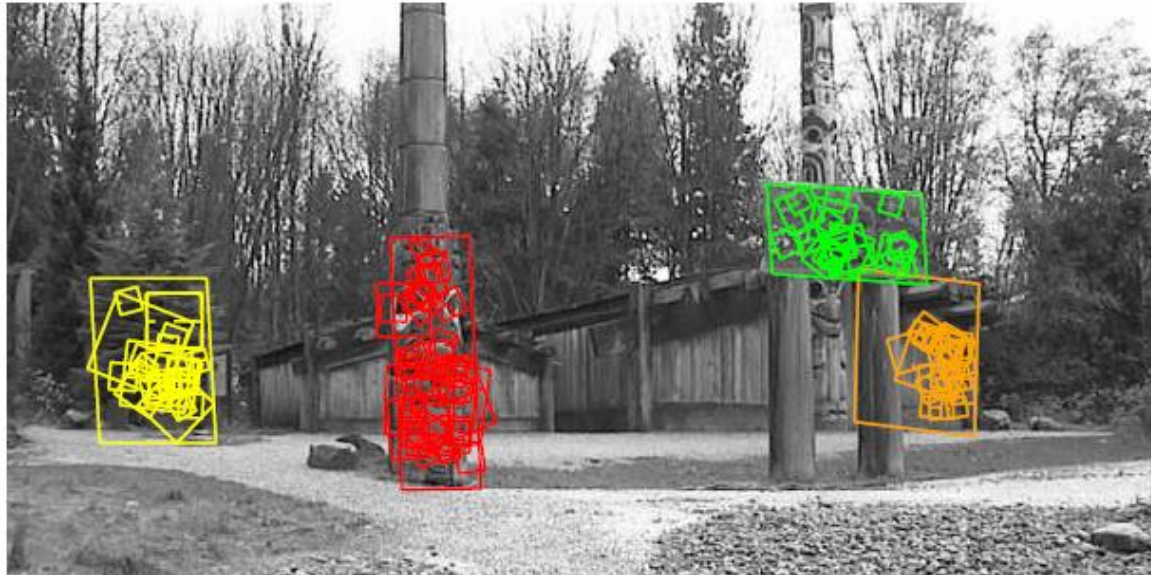

SIFT leírók megfeleltetése

- L2 távolság alapján a legközelebbi szomszédal párosítjuk
- Hogyan szűrjük ki a rossz megfeleltetéseket (pl. ha nincs megfelelő párja egy pontnak)?
  - Küszöböljük az L2 távolságot → rossz teljesítmény
  - Küszöböljük inkább az arányt → jó teljesítmény

legjobb megfeleltetés
2. legjobb megfeleltetés

Képrészletek felismerése

Regisztráció panoráma képhez

[Brown & Lowe 2003]

Felhasznált anyagok

- Trevor Darrell: C280, Computer Vision
<http://www.cs.cmu.edu/afs/cs/academic/class/15385-s06/lectures/ppts/>
- David Lowe
- James Hays: CS 143 Computer Vision, Brown University
  - <http://www.cs.brown.edu/courses/cs143/>
- További források az egyes diákon megjelölve